

ततस्तु सप्रतितमेकृष्णस्यान्हिककर्मणि दूतनारदयोः कार्यैर्कार्यमंत्रविचारणम् ॥ १ ॥ जगन्मंगलचारित्रमाम्हिकं जगदीशितुः नारदेन कचिर्त्तिकचित्
दृष्टमाह यथा कमम् ॥ २ ॥ अथेति अर्थधर्मकामेषु श्रीकृष्णेन श्रद्धितात्मनेति प्रस्तुतस्य श्रीकृष्णस्यान्हिकस्याधिकारेऽथ शब्दः उपवृत्तायामासन्नाया
म् पतिभिः श्रीकृष्णैः माधव्यो माधवस्य भार्याः ॥ १ ॥ बंदिन इव श्रीकृष्णं बोधयन्ति संति वयांसि पक्षिणोऽरूवन् अतिशयेनाकूजन् मंदारवनवा
युभिर्गायत्स्वलिष्वनिद्राणि निद्रारहितानि वयांसि ॥ २ ॥ वैदर्भीत्युपलक्षणं परिरंभण विश्लेषात्तत्पर्यालोच्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ एकमखंडम् तत्र हेतुः अ

श्रीशुक उवाच अथोषस्युपवृत्तायां कुक्कुटान्कूजतोऽशपन् ॥ गृहीतकंठ्यः पतिभिर्माधव्यो विरहातुराः
॥ १ ॥ वयांस्यरूवन्कृष्णं बोधयन्ती व बंदिनः ॥ गायत्स्वलिष्वनिद्राणि मंदारवनवायुभिः ॥ २ ॥ मुहूर्तंतु वै
दर्भीनामृष्यदतिशोभनम् ॥ परिरंभण विश्लेषात्प्रियवाङ्मंतरंगता ॥ ३ ॥ ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय वार्युपस्पृश्य
माधवः ॥ दध्यौ प्रसन्नकरण आत्मानं तमसः परम् ॥ ४ ॥ एकं स्वयं ज्योतिरनन्यमव्ययं स्वसंस्थयानित्यनि
रस्तकल्मषम् ॥ ब्रह्माख्यमस्योद्भवनाशहेतुभिः स्वशक्तिभिर्लक्षितभावनिर्वृतिम् ॥ ५ ॥ अथापुतोऽभस्यम
लेयथाविधिक्रिया कलापं परिधाय वाससी ॥ चकार संध्योपगमादिसत्तमोद्भुतानलो ब्रह्मजजापवाग्यतः
॥ ६ ॥ उपस्थायार्कमुद्यंतं तर्पयित्वात्मनः कलाः ॥ देवान् ऋषीन् पितॄन् वृद्धान् विप्रान् भ्यर्च्य चात्मवान् ॥ ७ ॥
धेनूनां रुक्मशृंगीणां साध्वीनां मौक्तिकस्रजाम् ॥ पयस्विनीनां गृष्टीनां सवत्सानां सुवाससाम् ॥ ८ ॥

नन्यं निरुपाधिम् अतएव अव्ययं नित्यम् स्वयं ज्योतिस्त्रे हेतुः नित्यनिरस्तं नित्यनिवृत्तं कल्मषमविधाय स्मात्तम् उपलक्षणमाह अस्येति अस्य वि
श्वस्य लक्षितभावश्चासौ निर्वृतिश्च भावः सत्ता निर्वृतिरानंदः तथा हि गुणक्षोभात् पूर्वसत्तामात्रं यः स देवसौम्येदमग्र आसीत् इत्यादि श्रुतेः स एवानं
दश्च विज्ञानमानंदमित्यादि श्रुतेः तंसदानंदमित्यर्थः ॥ ५ ॥ आपुतः स्नातः संध्याया उपगम उपासनमादिर्यथा भवति तथा क्रिया कलापं चकार का
ण्वत्वादुदयात्पूर्वमेव उद्भुतानलः ब्रह्मगायत्रीं जजाप ॥ ६ ॥ कलाः अंशान् ऋषीन् पितॄन् वृद्धान् तर्पयित्वा ॥ ७ ॥ गृष्टीनां प्रथमप्रसूतानाम् ॥ ८ ॥